

11.10.57, יום ו'

חיים בא בבוקר במסוס. הגבול של רצועה סקט. השמירה הוגברה, הגנבות
החבטו. אין מוקשים.

רוב היום עסקתי בקריאת מכתבים ובכתיבה חשובות, חלק גדול לחושבי
ארה"ב ובאנגליה.

12.10.57

הבוקר שלח לי חדי 12 אנשי רוטטוק. מטני מחלטה יזל טוליה נמבשהי
אחם בבית הגבס והסברתי בסך שחיים (ואולי יותר) מה הם מפעליה ובעיותיה
העיקריות של ישראל.

הם רוצים לארגן לשנה העשור עליה לרגל של קבוצה גדולה מ"אנגלוס
החדשה".

— אה"צ בא הנח אלחנן, ששב לפני זמן קצר מארה"ב. נמבש עם חיילים
יהודים, אחדים באו ארצה שהו באולמות ובמקומות אחרים (הוססו עד גרמניה
ע"י חיל האוויר האמריקני). יש התענינות בנוער, אבל אינם באים לאספות שבהן
מדברים רק על כסף.

- לפנות ערב באה אצלי משלחת של שלשה מרביבים - בדבר הצנור שלא מביאים לרביבים. השיחה נמשכה על מלוג התנועה הקבוצית, וחזמנתי לבוא לרביבים באחד הערבי שליחה.

13.10.57, יום א'

כתבתי היום סיוט ראשונה של דברי לנוער בועידת איחוד הקבוצות והקבוצות ביום ו' הבא.

הודיעו על בואו של גיימס רוזוולט ובקורו אצלי ביום ג' כמו כן על בקורו של הגנרל שאל בלוויה ששה דיין באותו יום.

14.10.57, יום ב'

השלמתי הבוקר את הסיוט, ומסרתי להעמקה במכונת כתיבה.

- באחת בא אצלי סר החוץ של סל-סלודור אלפרדו אורטיס מנסיה ואשחז. שהה מה למעלה משעתיים ואכל אהנו צהרים בחדר האוכל של הקבוץ. איש נעים, חרבותי, מתרשט עמוקות מיצר העמיה הגדול בארץ. סלודור גדלה כישראל - 20.000 קילומטר מרובע, ואוכלוסיה למעלה ממני מיליונים! ספרדים, הודים,